

DECIZIA nr. 114 din 13 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. II art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#) pentru completarea [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008](#) privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale [art. 9 alin. \(1\) teza a doua și art. 13 alin. \(5\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în forma anterioară intrării în vigoare a [Legii nr. 183 /2014](#) privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#) pentru modificarea și completarea [art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și ale [art. 8 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 543 din 29 iunie 2018](#)

Data intrării în vigoare 29-06-2018

Valer Dorneanu	- președinte
Marian Enache	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Ioana Marilena Chiorean	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „[art. II art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), [pct. 2 din Legea nr. 283/2011](#), care modifică [art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), [art. 9 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), [art. I art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#) care modifică [art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) și [art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#)”, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Administrației și Internelor, în numele și pentru membrul său de sindicat, în Dosarul nr. 44.184/3/2015 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.954D/2016.
2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus la dosar un punct de vedere, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.
3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.975D/2016, nr. 2.998D/2016, nr. 3.078-3.081D/2016, nr. 3.130-3.132D/2016, nr. 3.172-3.174D/2016, nr. 3.274-3.276D/2016, nr. 3.329D/2016, nr. 3.430D/2016 și nr. 3.431D/2016, având ca obiect excepții de neconstituționalitate similare, ridicate de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Administrației și Internelor, în numele și pentru membrii săi, în dosarele nr. 44.174/3/2015, nr. 44.369/3/2015, nr. 44.357/3/2015, nr. 44.327/3/2015, nr. 44.301/3/2015, nr. 44.159/3/2015, nr. 44.215/3/2015, nr. 44.330/3/2015, nr. 44.360/3/2015, nr. 44.294/3/CAF/2015, nr. 44.367/3/CAF/2015, nr. 44.180/3/CAF/2015, nr. 44.185/3/2015, nr. 44.358/3/2015, nr. 44.355/3/2015, nr. 44.214/3/2015, nr. 44.361/3/2015 și nr. 44.187/3/2015 ale Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.
4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul [art. 53 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.975D/2016, nr. 2.998D/2016, nr. 3.078-3.081D/2016, nr. 3.130-3.132D/2016, nr. 3.172-3.174D/2016, nr. 3.274-3.276D/2016, nr. 3.329D/2016, nr. 3.430D/2016 și nr. 3.431D/2016 la Dosarul nr. 2.954D/2016, care a fost primul înregistrat.
5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

- 6.** În dosarele Curții Constituționale nr. 2.954D/2016, nr. 3.078-3081D/2016, nr. 3.130D/2016, nr. 3.132D/2016, nr. 3.274D/2016, nr. 3.275D/2016 și nr. 3.430D/2016, prin Decizia civilă nr. 4.795 din 14 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.184/3/2015, prin încheierile din 10 noiembrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 44.357/3/2015, nr. 44.327/3/2015, nr. 44.301/3/2015, nr. 44.159/3/2015, nr. 44.215/3/2015 și nr. 44.360/3/2015, prin Decizia civilă nr. 5.186 din 3 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.185/3/2015, prin Decizia civilă nr. 5.513 din 17 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.358/3/2015 și prin Decizia civilă nr. 4.796 din 14 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.361/3/2015, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „[art. II art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), [pct. 2 din Legea nr. 283/2011](#), care modifică [art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), [art. 9 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), [art. I art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#), care modifică [art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) și [art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#)”. În dosarele Curții Constituționale nr. 2.975D/2016, nr. 3.131D/2016 și nr. 3.329D/2016, prin Decizia civilă nr. 4.450 din 29 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.174/3/2015, prin Încheierea din 13 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.330/3/2015 și prin Decizia civilă nr. 5.553 din 21 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.214/3/2015, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), și a dispozițiilor [art. 9 alin. 1 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#). În dosarele Curții Constituționale nr. 2.998D/2016 și nr. 3.431D/2016, prin Decizia civilă nr. 4.680 din 12 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.369/3/2015 și prin Decizia civilă nr. 5.099 din 31 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.187/3/2015, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. II art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), a dispozițiilor [pct. 2 din Legea nr. 283/2011](#), care modifică [art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), a dispozițiilor [art. 9 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), a dispozițiilor [art. I art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#) care modifică [art. 13 alin. \(5\) și \(6\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#). În dosarele Curții Constituționale nr. 3.172-3.174D/2016 și nr. 3.276D/2016, prin încheierile din 31 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 44.294/3/CAF/2015, nr. 44.367/3/CAF/2015, nr. 44.180/3/CAF/2015 și prin Încheierea din 17 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 44.355/3/2015, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. II art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), a dispozițiilor [pct. 2 din Legea nr. 283/2011](#), care modifică [art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), a dispozițiilor [art. 9 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), a dispozițiilor [art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#) care modifică [art. 13 alin. \(5\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#). Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Administrației și Internelor, în numele și pentru membrii săi, în cadrul soluționării recursurilor declarate de autorii excepției împotriva unor sentințe civile prin care s-au respins acțiunile formulate împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, acțiuni având ca obiect compensarea muncii suplimentare efectuate peste durata normală a programului de lucru.
- 7.** În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că sintagma „timp liber corespunzător”, din conținutul textelor de lege criticate, este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, nepermițând înțelegerea modului de calcul al normei de muncă lunare pentru persoanele care prestează munca în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale sau alte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru. Or, conform [art. 36 din Legea nr. 24/2000](#) privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, respectându-se strict regulile gramaticale și de ortografie. Necesitatea respectării acestor condiții a fost subliniată și în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, autorul excepției arată că, potrivit [art. 53 din Constituție](#), exercițiul unor drepturi nu poate fi restrâns decât prin lege, și numai pentru cazurile determinate, or, în cazul textelor de lege criticate, restrângerea unor drepturi ori neacordarea unor sporuri s-a făcut prin ordonanțe de urgență.
- 8.** Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă [Decizia Curții Constituționale nr. 422 din 24 octombrie 2013](#).

9. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.
10. Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale [nr. 422 din 24 octombrie 2013](#) și [nr. 612 din 6 octombrie 2015](#).
11. Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere, astfel cum a fost reținut în [Decizia Curții Constituționale nr. 407 din 13 iunie 2017](#), în sensul că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât Curtea nu poate extinde critica autorului excepției și nu se poate raporta la un drept sau o libertate fundamentală, al căror exercițiu să fi fost în mod neconstituțional restrâns.
12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere depus la dosar de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2,3,10](#) și [29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.
14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie prevederile „[art. II art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), [pct. 2 din Legea nr. 283/2011](#), care modifică [art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), [art. 9 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), [art. I art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#) care modifică [art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) și [art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#)”. Analizând textele de lege invocate și critica formulată de autorul excepției, Curtea reține că, în realitate, acesta critică următoarele dispoziții: [art. II art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#) pentru completarea [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008](#) privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, articol introdus prin articolul unic [pct. 2 din Legea nr. 283/2011](#) privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008](#) privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011; [art. 9 alin. \(1\) teza a doua și art. 13 alin. \(5\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013; [art. 8 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014. Curtea reține că, în mod eronat, autorul excepției indică dispozițiile [art. I art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#) pentru modificarea și completarea [art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. din 450 din 19 iunie 2014. În realitate, dispozițiile [art. 13 alin. \(5\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) au fost introduse prin [art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#). Totodată, autorul excepției are în vedere dispozițiile [art. 13 alin. \(5\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), în forma anterioară modificării acestora prin [Legea nr. 183/2014](#) privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#) pentru modificarea și completarea [art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 956 din 29 decembrie 2014. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. II art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), dispozițiile [art. 9 alin. \(1\) teza a doua și dispozițiile art. 13 alin. \(5\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), în forma anterioară intrării în vigoare a [Legii nr. 183/2014](#), precum și dispozițiile [art. 8 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#), dispoziții care au următoarea redactare:
- [Art. II art. 7 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#): „(1) În anul 2012, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător.”;

– [Art. 9 alin. \(1\) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#): „În anul 2014, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător.”;

– [Art. 13 alin. \(5\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), în forma anterioară intrării în vigoare a [Legii nr. 183/2014](#): „Prin excepție de la prevederile art. 9 alin. (1), în situația în care activitatea desfășurată de personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se acordă o majorare de 75% din baza de calcul prevăzută la alin. (4).”;

– [Art. 8 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#): „În anul 2015, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător.”

15. Curtea constată că, ulterior sesizării sale, dispozițiile [art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), ale [art. 8 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#), ale [art. 9 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) au fost abrogate prin [art. 44 alin. \(1\) pct. 27,28 și, respectiv, pct. 11, din Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Însă, prin [Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor [art. 29 alin. \(1\) și ale art. 31 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece obiectul principal al cauzelor în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă solicitarea de compensare a muncii suplimentare efectuate peste durata normală a programului de lucru.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în [art. 1 alin. \(5\)](#), referitor la obligația respectării [Constituției](#), a supremației sale și a legilor, [art. 15 alin. \(1\)](#) privind universalitatea, [art. 41 alin. \(2\)](#) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială și [art. 53](#), referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, precum și în [art. 6 și art. 8 din Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și, respectiv, dreptul la respectarea vieții private și de familie.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, excepția fiind invocată de același autor, prin raportare la aceleași dispoziții din [Constituție](#) și din [Convenție](#) precum cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin [Decizia nr. 407 din 13 iunie 2017](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 21 noiembrie 2017, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora și a constatat că, la fel ca în cauza de față, autorul excepției invocă, în esență, două aspecte de neconstituționalitate, și anume faptul că dispozițiile de lege criticate au un conținut neclar și faptul că sunt contrare prevederilor [art. 53 din Constituție](#), întrucât restrâng exercițiul dreptului la muncă, fără respectarea condițiilor cerute de [Legea fundamentală](#).

18. Curtea a reținut, la paragraful 26 al respectivei decizii, că prevederile care stabilesc compensarea muncii prestate în afara programului normal de lucru prin „timp liber corespunzător” nu reprezintă o reglementare cu caracter de noutate în materia dreptului muncii. Astfel, «înseși prevederile [art. 122 alin. \(1\) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată](#) în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, prevăd, ca regulă, compensarea muncii suplimentare „prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia” și, numai în subsidiar, în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă, în termenul prevăzut de [art. 122 alin. \(1\)](#) în luna următoare, [art. 123 alin. \(1\)](#) prevede că „munca suplimentară va fi plătită salariatului prin adăugarea unui spor la salariu corespunzător duratei acesteia”. Rațiunea acestei reglementări este aceea de a asigura, în primul rând, refacerea psihică și fizică a organismului salariatului în urma unui volum de muncă suplimentar, astfel încât să se creeze un echilibru între timpul de muncă și timpul de odihnă și, doar în măsura în care acest lucru nu este posibil, recompensarea bănească prin acordarea unui spor». Dispozițiile de lege criticate au stabilit, ca principiu, că, în anii 2012, 2014 și 2015, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru, urmau să se compenseze numai cu timp liber corespunzător. De asemenea, [art. 13 alin. \(5\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), introdus prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014](#), a stabilit și excepțiile de la această regulă, aplicabile

În anul 2014. Această reglementare a reprezentat o opțiune a legiitorului, determinată de disponibilitățile financiare limitate de care a dispus statul în acei ani. Curtea, prin Decizia nr. 422 din 24 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 9 decembrie 2013, și Decizia nr. 445 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 30 octombrie 2014, paragraful 24, a reținut că „nu există obligația constituțională a statului de a asigura personalului bugetar compensare bănească pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează”. De asemenea, nici Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 4 noiembrie 2003, nu prevede compensarea bănească a muncii suplimentare și a muncii prestate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, ci compensarea cu timp liber corespunzător. Prin urmare, Curtea Constituțională a reținut că acordarea de timp liber corespunzător, ca formă exclusivă de compensare a muncii suplimentare în anumii ani, nu reprezintă o restrângere a dreptului la muncă și astfel nu poate fi reținută critica raportată la art. 53 din Constituție.

19. Referitor la caracterul clar și previzibil al normelor de lege criticate, la paragrafele 28-30 ale Deciziei nr. 407 din 13 iunie 2017, Curtea a constatat că interpretarea termenului „corespunzător” este facilitată de o abordare sistematică a reglementării în materie. Astfel, art. 122 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii stabilește corespondența dintre numărul de ore prestate peste programul normal de lucru și salariul convenit pentru orele libere acordate în compensarea muncii suplimentare. În acest context, termenul „corespunzător” are semnificația de „potrivit cu” sau, mai precis, de „echivalent cu”. Cu aceeași semnificație, Codul muncii folosește termenul „corespunzător” și în alte articole, așa cum este art. 19, în care se referă la acordarea de „despăgubiri corespunzătoare prejudiciului pe care l-a suferit ca urmare a neexecutării de către angajator a obligației de informare”, art. 24 privind „daune-interese corespunzătoare prejudiciului” acordate angajatorului, ca urmare a nerespectării clauzei de neconcurență sau art. 52 alin. (3), care se referă la reducerea timpului de muncă „cu reducerea corespunzătoare a salariului”. Această interpretare a sintagmei „timp liber corespunzător” se regăsește și în actele normative date în aplicarea textelor de lege supuse analizei de constituționalitate, în care se prevede, în mod expres, că, pentru compensarea muncii suplimentare, se acordă același „număr de ore libere cu numărul de ore lucrate”. Acordarea orelor libere se face în concordanță cu prevederile legale referitoare la durata normală a timpului de lucru, indiferent de modul în care se realizează repartizarea programului de muncă, astfel încât, prin cumularea orelor lucrate în regim normal și suplimentar, să nu fie depășită această durată. Având în vedere cele mai sus reținute, Curtea a stabilit că dispozițiile de lege criticate au un conținut clar, predictibil, iar aspectele invocate de autorul excepției nu relevă decât probleme de aplicare a legii, asupra cărora, însă, instanța de contencios constituțional nu este competentă să se pronunțe.

20. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 6 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții care se referă la dreptul la un proces echitabil și dreptul la respectarea vieții private și de familie, la paragraful 32 al Deciziei nr. 407 din 13 iunie 2017, Curtea a reținut că acestea, prin conținutul lor, nu au incidență în cauză. De altfel, autorul excepției nici nu motivează modul în care textele de lege criticate ar aduce atingere acestor prevederi convenționale.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Administrației și Internelor, în numele și pentru membrii săi, în dosarele nr. 44.184/3/2015, nr. 44.174/3/2015, nr. 44.369/3/2015, nr. 44.357/3/2015, nr. 44.327/3/2015, nr. 44.301/3/2015, nr. 44.159/3/2015, nr. 44.215/3/2015, nr. 44.330/3/2015, nr. 44.360/3/2015, nr. 44.294/3/CAF/2015, nr. 44.367/3/CAF/2015, nr. 44.180/3/CAF/2015, nr. 44.185/3/2015, nr. 44.358/3/2015, nr. 44.355/3/2015, nr. 44.214/3/2015, nr. 44.361/3/2015 și nr. 44.187/3/2015 ale Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 alin. (1) teza a doua și art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 183/2014 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2014 pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din

fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și ale [art. 8 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean
